

vist Minimumsbeløb, som det offentlige sørger for at faa tilvejebragt, og medens man paa forskellige Omraader har truffet Bestemmelser, der tager Sigte paa, at de Midler, man tilvejebringer dertil, kommer rettidigt ind og blive rigtigt anvendte, og endvidere sørger for, at der bliver ført Tilsyn med Børnenes Opdragelse, er Forholdet for de indenfor Ægteskab fødte Børns Vedkommende det, at naar de miste deres Forsørger, er de og deres Moder i de allerfleste Tilfælde henviste enten til den private Godgørenhed eller til Fattigvæsenet, og den sidste Vej gaar ganske sikkert de allerfleste.»

Forslagets Skæbne i Rigsdagen var: enstemmig velvillig Modtagelse og Nedsættelse af et 15 Mands Udvalg til Undersøgelse af alle de mange Spørgsmaal, som maa tages i Betragtning, naar en saa omfattende Sag skal ordnes paa forsvarlig Maade. Bl. a. bliver der Spørgsmaal om Hjælpen skal ordnes som Forsikring eller som Forsørgelse, om Størrelsen og Statens Tilskud og meget andet.

Desværre kunde jo ingen Kvinde komme ind i dette Udvalg — hvis Arbejde udelukkende skal komme Kvinder og Børn til Gode — og Spørgsmaalet bliver derfor for os: hvad kan vi gøre for at blive hørt i denne Sag.

Naar jeg paa Københavns Kredssens Vegne har haft den Ære at indlede dette Spørgsmaal til Diskussion, har jeg gjort det med en Følelse af, at jeg stod med en Sag, hvorom vi alle kan mødes. Jeg skal derfor henstille at vi enes om, paa rette Sted, at bede Mænd snarest hjælpe de mange Kvinder, som uden Mand ene maa gøre Mands og Kvindes Gerning og holde Hjem og Børn sammen.

I Tilslutning hertil foreslaar Københavnskredsen følgende Resolution vedtaget: Dansk Kvindesamfund, samlet til Fællesmøde i Silkeborg i Juni 1910, tillader sig at henstille til Regering og Rigsdag snarest at fremme det i Rigsdagssamlingen 1909—1910 fremsatte Lovforslag om Hjælp til faderløse, ubemidlede Børns Underhold og Opdragelse.

En meget livlig Diskussion fulgte denne Indledning; navnlig efter at

Fru Gyrithe Lemche (Lyngby) havde maanet Forsamlingen til at se ud i Fremtiden, og klare sig, at Følgerne af den stadig udvidede offentlige Forsorg maatte blive Moderforsikring, hvorved vi vilde lande ved Faderansvarets Forfuskelse og det ægteskabelige Hjems Opløsning. Vi bør følge Principet Hjælp til Selvhjælp og vedtage følgende Resolution: Fællesmødet bemyndiger

Fællesstyrelsen til at rette Anmodning til Tingene om at virke for en snarlig Oprettelse af anerkendte, statsunderstøttede Enkekasser for Personer, der kommer ind under de i Loven om anerkendte Sygekasser nævnte Samfunds-klasser.

Fru Nelly Hansen (Esbjerg) anbefalede Kbhvnskredsens Forslag.

Fru Bistrup (Bornholm) fremhæver, at Hjelpekasserne bør overtage Hjælpen til Enker og Børn.

Overretssagfører Munch-Petersen (Kbhvn.) foreslaar paa Fællesstyrelsens Vegne følgende Resolution:

Fællesmødet anmoder Fællesstyrelsen om at støtte de Bestræbelser, som maatte fremkomme for at forbedre Enkers og faderløse Børns Stilling og bemyndiger Fællesstyrelsen til at nedsætte et Udvalg til at tage dette Spørgsmaal op til Behandling.

Den vedtages efter at Fru Ragna Schou paa Kbhvnskredsens Vegne har taget dens Forslag tilbage.

Efter at Fru Gyrithe Lemche ligeledes har taget sit Forslag tilbage tager Redaktør Eilersgaard (Middelfart) dette op igen og ønsker det sat til Afstemning, for at Forsamlingen derigennem kan udtale sin Sympati for Principet Hjælp til Selvhjælp, uden at det vedtagne dog danner nogen Indskrænkning i det paatænkte Udvalgs Handlefrihed.

Under denne Forudsætning vedtages den af Fru Gyrithe Lemche foreslaaede ovenstaaende Resolution.

X. For og imod Loven af 24. Maj 1908 angaaende Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre.

Borgmester Kirk (Nakskov): Naar jeg har efterkommet D. K.s Opfordring om ved dette Landsmøde at indlede en Diskussion over Emnet: »For og imod Loven af 27. Maj 1908 om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre«, er det ud fra den Forudsætning, at man har ønsket at høre, hvorledes en af Retsbetjentene, som har til Opgave at føre Loven ud i Livet, ser paa den og dens Virkninger. Specialist i det foreliggende Emne er jeg ikke.

Der gøres vel nok en Del for at forbedre Sædelighedstilstandene herhjemme — maaske dog ikke fra alle kvindelige Forfatteres Side — men desværre kan Resultatet næppe kaldes godt. Visse Former for Usædelighed synes at